Gândeşte-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

>>> continuare din pagina 1

Sunt mai multe răspunsuri, toate valide. În primul rând, resursele noastre umane sunt limitate şi nu putem susţine pe vârful cel mai înalt al vieţii o stare de bucurie pentru mult timp. Alternăm între văi şi înălţimi de viaţă. Caracteristic pentru noi, oamenii, sunt văile. Apoi, oazele de lumină şi odihnă sunt respiraţiile între două lupte, căci o altă definţie a vieţii umane este lupta de la un capăt la altul al ei. Un alt răspuns ar fi că micile noastre bucurii stârnesc dorul după speranţa veşnicei bucurii, care nu va mai fi întreruptă de nici un contrast condimentat cu singurătate, durere şi dezamăgire. Cândva, şi cred că nu după mult timp, va urma tabăra persoanelor cu... abilităţi cereşti şi veşnice.

Să urmărim scenariul scris pe ecranul inimii celor 70 de suflete care au năvălit la începutul unei toamne vărătice în peisajul de vis din zona Câmpulungului Muscel. Primul cadou ne-a fost făcut de Proconfort, care ne-a oferit un transport gratuit cu autocarul din Bucureşti până la destinaţie. Vremea însorită care ne-a primit s-a copiat în fiecare zi cu seninul şi cu razele calde şi ospitaliere care ne-au colorat decorul taberei noastre. Tabăra a căpătat acelaşi nume cu asociaţia: ”Ridică-te şi umblă”. Cu cei trei capelani, Burcea Aurel, Aldea Lucian şi Ştefăniţă Gabi, am putut beneficia de un prolog şi un epilog spiritual, în fiecare zi, amintindu-ne că Cel care ne-a promis că ne va da înapoi mâinile, picioarele şi ochii pierduţi în această lume a păcatului, Îşi va ţine promisiunea şi, prin credinţă, ne va compensa pentru veşnicie. Povestirea de înviorare din fiecare dimineaţă de George Uba venea ca o aplicaţie la devoţionalele scurte, dar pline de forţa Cuvântului.

O experienţă de-a dreptul inedită, dar mai ales gustoasă, a fost masa zilnică pe care am dorit-o să fie vegetariană şi sănătoasă. Doamna Uba şi-a făcut o echipă de invidiat la bucătărie, cu care ar putea să participe la concursurile culinare de elită. Alături de personalul gazdei, femei cu frumuseţe morală şi creştine autentice, mâncarea a fost de mulţi aplaudată pentru un bis la servire. Lidia Puican, Maria Bumbănac, Camelia Dragomir, Claudia Aldea şi Ionel Mârzac au fost actorii principali la departamentul gastronomic alături de gazdele noastre care s-au dăruit şi au învăţat un stil progresist de viaţă prin alimentaţie, cei de acolo cunoscând doar o alimentaţie carnată. Bisericile nr. 2 şi 4 din Peretu ne-au ajutat cu alimente mai perisabile care ne-au fost de mare ajutor. Două biserici din nordul ţării, Milişăuţi şi Pătrăuţi, ne-au oferit alimente de bază, cartofi, ceapă, morcovi, conserve, murături, făină şi alte bunătăţi, fără de care bucătăria noastră nu ar fi fost atât de căutată.

Ne-am fi aşteptat să putem folosi rampele pe care fundaţia Motivation ni le-a oferit, dar scările abrupte ne-au descurajat. Deşi nu prea numeroşi, voluntarii taberei au fost la înălţime privind slujirea lor în a ridica persoanele în cărucior la sala de mese şi la etajul 1 unde erau cei mai mulţi cazaţi. Acest exerciţiu era zilnic făcut de nenumărate ori, fără ca cei implicaţi să se plângă sau să renunţe la serviciul destul de încărcat de efort. Florin Scarlat, Gabi Simniceanu, Gabi Ştefăniţă, Cătălin Ţapu şi neobositul şi plin de farmec Mihai Radu, actorul nostrum, au fost la datorie, cu un entuziasm mereu constant. Aurel Burcea mi-a spus un adevăr incontestabil: ”lipsa condiţiilor privind accesibilitatea clădirii, care a determinat efortul la foc continuu a voluntarilor noştri a determinat o apropiere mai mare de persoanele cu probleme fizice şi a dezvoltat relaţii care nu se pot uita.” Dragostea se poate lipsi de rampă.

Vali Mârzac, argintul viu al taberei, ne trezea de dimineaţă pentru exerciţiile de înviorare născocite pentru toate etajele corpului nostru şi apoi, treaz rămâneai până seara târziu. Tot Vali, dirijoarea corului nostru mare, format din toţi cei prezenţi în tabără, ne-a propus cântecul taberei pe care îl vom tot cânta pe parcursul proiectului nostru, iar titlul face referinţă la caracterul de familie al întâlnirilor noastre: ”Ce bine e când fraţii...”. Cântecul a lucrat o realitate a frăţiei noastre.

A existat o cameră de rugăciune la propunerea lui Mircea Bratosin, unde douăzeci de mijlocitori s-au rugat pentru două mari nevoi ale Asociaţiei, una dintre ele împlinindu-se chiar în tabără, iar cea de-a doua, legată de dezideratul de a avea un spaţiu destinat special proiectului, s-a împlinit după terminarea celor şapte zile. Mircea a mai deschis o oportunitate pentru cei care au dorit să înveţe terapia prin masaj, aducând mult bine celor care s-au lăsat în mâinile lui, eu fiind un beneficiar fericit care am cunoscut o eliberare evidentă de dureri de spate şi de crispare musculară. Un fervent promotor al asociaţie ”Ridică-te şi umblă” pe Facebook şi pe Speranţa TV, Mircea are reale abilităţi de reporter, fiind mâna dreaptă a Danei Bordeianu, avocata noastră şi redactor cunoscut la Radio Vocea Speranţei.

>>> continuare în pagina 9

Mărturie personală

Irina Modreanu - București

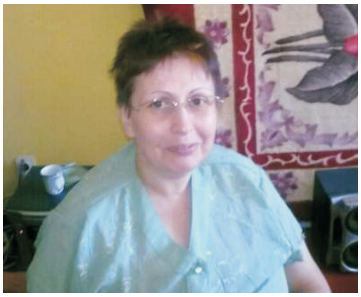

Mă numesc Irina Modreanu şi sunt în vârstă de 45 ani. Locuiesc în Bucureşti, sector 5. Nu am fost căsătorită niciodată, nu am copii.

Îmi este destul de greu să vorbesc despre mine, poate pentru că viața mea este obişnuită, fără lucruri ieşite din comun. După o copilărie frumoasă, cu amintiri plăcute, fără griji şi decepții (poate pentru că nu am avut un frate sau o soră), au urmat anii de şcoală. Totul a fost OK până in iunie 1980 (clasa a 7-a), când tatăl meu a plecat la cele veşnice. De atunci, am început să arăt ce pot, că viața merge înainte. Nimeni nu este vinovat şi-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru părinții pe care i-am avut şi care m-au educat, învățându-mă cum să mă port în societate şi să mă rog lui Dumnezeu, El fiind Cel care ne poartă de grijă mereu.

Eu am fost ortodoxă, am fost şi botezată de copil, când nu ştiam nimic de Cel care ne poartă de grijă.

26 august 1985 - data angajării după terminarea liceului (matematică-fizică nr.1 - informatică) la Centrul de Informatică şi Calcul Electronic al SNCFR, în funcția de programator/analist ajutor, deoarece nu vroiam să stau acasă.

Iulie 1987 - am intrat la facultate (Institutul de Construcții - Căi Ferate, Drumuri şi Poduri), curs seral. Nu vroiam să renunț la serviciu (fiind conştientă de problemele cu angajarea după aceea).

Aprilie 1988 - am fost diagnosticată cu leuconevraxită (scleroză în plăci sau scleroză multiplă), adică parte dintre celulele nervoase au rămas nelegate între ele prin stratul de mielină. Din martie 1989 am reluat şi cursurile serale la facultate (anul I, sem. II); niciodată nu am ținut cont de boală, în afară de recomandările medicului neurolog.

Un sprijin pentru mine a fost mama (care era mamă, tată, frate şi soră în acelaşi timp) şi prietenii.

Un prieten din copilărie (penticostal din 1993) întotdeauna mi-a fost şi-mi este mereu aproape cu familia. Când avea şi are timp vorbim despre mareția lui Dumnezeu, m-a invitat cu soția lui, să asist la un serviciu divin de botez testamentar, sau atunci când erau cântece creştine cu Gabi Ilut. Datorită învățăturilor primite nu am făcut niciodată diferență între şcolarizarea persoanei cu care intru în contact, atâta timp cât am ce discuta cu ea.

În iunie 1995 am terminat facultatea şi m-am transferat cu serviciul la Consiliul pentru Reformă Economică. Din 2000 m-am transferat cu serviciul la Ministerul Intreprinderilor Mici şi Mijlocii şi Comerțului. Am lucrat aici până la pensionare, în decembrie 2010.

Am fost foarte tristă că acum 13 ani mosorelul mamei mele a ajuns la final. Având mai mult timp, am încercat să nu-L dezamăgesc pe Dumnezeu, ştiind că El mi-a purtat de grijă pe parcursul vieții mele până acum. Aveam Biblie în casă, dar nu ştiam cum să o citesc, nu înțelegeam.

Ca orice om din lume, mă duceam să mă spovedesc şi să mă împărtăşesc. Am căzut pe gânduri când preotul mi-a spus că am noroc că ştie ce boală am, că altfel mi-ar spune că joc teatru. Aceste cuvinte m-au determinat să-L caut pe Domnul cu mai multă râvnă, mai ales că mi s-a spus că nu este nevoie să fac studiu, că-mi ajunge ce se predică la Biserică. Am ajuns până la Biserica Universală, dar nu era ceea ce căutam.

La sfârşitul lunii aprilie 2010, Dumnezeu mi-a scos în cale o soră cu care am vorbit depre Dumnezeu şi am făcut primii paşi către ABC-ul credinței. M-a îndrumat către Biserica Baptistă Providența. Începând de atunci, am participat regulat la slujbele de joi şi duminică. Cu ajutorul Domnului, m-am hotărât să-L urmez pe Domnul Isus şi să-L mărturisesc în apa botezului pe 14 noiembrie 2010. Ştiam că voi întâmpina greutăți făcând pasul acesta. Țin foarte mult la prietenii pe care îi am şi Domnul îmi dă înțelepciune cum trebuie să mă port.

Îi mulțumesc Domnului că mi-a îngăduit să am un frate pe care îl puteam numi mentor în credință şi sper din suflet, cu îngăduința Domnului, să am un frate de credință cu care să pot comunica despre Dumnezeu.

Slăvit să fie Dumnezeu, care este bun şi drept cu nişte bieți păcătoşi.

Amin.

-sfârşit-

„Degeaba ştii să citeşti dacă nu ai citit niciodată Biblia!”

Eroi sunt încă

Cristi Răceală

Ceea ce a obţinut până acum n-a fost uşor. A fost nevoie de multe sacrificii, antrenamente obositoare şi eforturi care păreau uneori supraomeneşti, dar Oscar nu s-a lăsat învins de „soartă”. El ştia că are un scop şi în fiecare zi caută să devină mai bun şi tot mai bun în ceea ce face, să îşi depăşească limitele şi să se apropie tot mai mult de ţelul propus. El nu s-a lăsat descurajat de handicapul pe care l-a avut încă de când s-a născut şi nici de privirile „ciudate” care-i erau adresate uneori. El a devenit un erou pentru mulţi, pentru că n-a acceptat mentalitatea de *înfrânt*.

Şi tu poţi deveni un *erou*. Poate nu la nivel mondial şi nici chiar naţional; dar pentru prietenii tăi, pentru rudele tale, vecinii tăi sau oamenii din localitatea în care te afli, pentru cei care au aceleaşi probleme ca şi tine, pe care-i înţelegi – pentru toţi aceştia TU poţi fi un erou. Vreau să subliniez doar două calităţi ale unui erou pe care şi tu le poţi manifesta:...

...

Poate că te întrebi *cum* ai putea să fii şi tu un erou, poate că te gândeşti că piedicile care-ţi stau în cale sunt de netrecut. Poate că te gândeşti: *aş fi făcut atâtea pentru alţii dacă...*

Prea mulţi oameni privesc adesea prea multe lucruri ca fiind ale lor de drept: sănătate, viaţă, familie, loc de muncă, etc. Astfel de oameni sunt obişnuiţi să creadă că e numai normal să poţi face atât de multe lucruri fără nici o problemă, fără să te gândeşti prea mult la ele. Din cauza aceasta majoritatea oamenilor sunt mediocri, nu se evidenţiază cu nimic faţă de ceilalţi. Eroii sunt acei oameni care încearcă şi chiar depăşesc barierele care pentru ceilalţi oameni par de netrecut, acei oameni care îşi propun un ţel şi care nu se abţin de la nici un efort necesar pentru a-şi atinge scopul. Cine nu are un vis măreţ cu privire la viitor, este condamnat la mediocritate.

Oscar a fost unul dintre cei 250-300.000 de copii care s-au născut în ziua de 22 noiembrie 1986. Bucuria părinţilor a fost curmată brusc de vestea că fiul lor s-a născut fără peronee. Conform Dicţionarului Explicativ al Limbii Române, peroneul este acel os lung şi subțire al scheletului (uman), situat între genunchi şi gleznă, care se articulează cu tibia şi cu metatarsul, împreună cu care formează scheletul gambei. Din cauză că el nu avea aceste oase când s-a născut, la vârsta de numai unsprezece luni, lui Oscar i-au fost amputate ambele picioare. Pe vremea când alţi copii încep să înţeleagă lumea din jurul lor, învaţă să meargă şi să alerge, Oscar îşi dădea seama că el este diferit, că el nu poate fi ca oricare alt copil de vârsta lui. Când a mai crescut însă, şi-a spus că poate fi la fel de normal ca ceilalţi, că poate merge, alerga. Dar el nu s-a oprit aici: Oscar şi-a propus să facă ceea ce nici un alt om n-a mai făcut până acum; el a îndrăznit să aibă un vis măreţ, pe care a căutat să-l pună în practică.

Ajutându-se de nişte proteze speciale, el a început să se antreneze pentru a participa la jocurile olimpice ca… atlet. Nici nu mi-a venit să cred când am auzit de lucrul acesta: un om fără picioare, credeam eu, abia poate să meargă slujindu-se de proteze, dar să alerge mi se părea prea de tot. La început el a participat în competiţii organizate pentru cei care aveau probleme locomotorii, nu atât de grave însă încât să nu poată participa. Oscar a stabilit 26 de recorduri mondiale în probele pentru persoane cu dezabilități la care a participat.

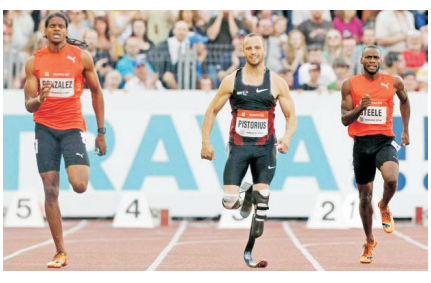

Dar visul lui nu s-a oprit aici: el a decis că vrea să-şi măsoare forţele cu cei mai buni atleţi ai lumii, care sunt „normali”. Iniţial, nu i-a fost permis să alerge în competiţie din cauză că se credea că protezele lui deosebite îi oferă un anumit avantaj faţă de ceilalţi atleţi, însă decizia a fost revizuită astfel încât anul acesta Oscar Pistorius a făcut parte din echipa ţării sale, Africa de Sud, la campionatele mondiale care au avut loc la Daegu, Coreea de Sud. La proba de 4x400 metri (ştafetă) echipa sa a obţinut locul doi. Aventura lui Oscar va continua, pentru că el este decis să îşi continue cariera de atlet. Ceea ce a obţinut până acum n-a fost uşor. A fost nevoie de multe sacrificii, antrenamente obositoare şi eforturi care păreau uneori supraomeneşti, dar Oscar nu s-a lăsat învins de „soartă”. El ştia că are un scop şi în fiecare zi caută să devină mai bun şi tot mai bun în ceea ce face, să îşi depăşească limitele şi să se apropie tot mai mult de ţelul propus. El nu s-a lăsat descurajat de handicapul pe care l-a avut încă de când s-a născut şi nici de privirile „ciudate” care-i erau adresate uneori. El a devenit un erou pentru mulţi, pentru că n-a acceptat mentalitatea de *înfrânt*.

Şi tu poţi deveni un *erou*. Poate

>>> continuare în pagina 5

>>> continuare din pagina 4

nu la nivel mondial şi nici chiar naţional; dar pentru prietenii tăi, pentru rudele tale, vecinii tăi sau oamenii din localitatea în care te afli, pentru cei care au aceleaşi probleme ca şi tine, pe care-i înţelegi – pentru toţi aceştia TU poţi fi un erou. Vreau să subliniez doar două calităţi ale unui erou pe care şi tu le poţi manifesta: 1) Sacrificiul de sine – eroul nu se gândeşte la el, la problemele lui, la necazurile prin care trece sau la dificultatea misiunii care i-a fost încredinţată. El se uită pe sine şi îşi sacrifică până şi viaţa dacă lucrul acesta aduce un beneficiu celorlalţi. 2) Lucruri ieşite din comun – erou este acel om care face lucruri pe care alţii le consideră imposibile sau, cel puţin, greu de realizat; eroul face lucruri pe care alţii nu au curajul să le facă, sau nici măcar nu îndrăznesc să creadă că le pot face. Oscar a manifestat aceste două calităţi în viaţa sa şi am convingerea că şi tu, dragul meu cititor, poţi dovedi că ai aceste calităţi.

Poate că te întrebi *cum* ai putea să fii şi tu un erou, poate că te gândeşti că piedicile care-ţi stau în cale sunt de netrecut. Poate că te gândeşti: *aş fi făcut atâtea pentru alţii dacă n-aş fi fost „legat" de un scaun cu rotile*. E timpul să-ţi schimbi atitudinea, mentalitatea. E vremea să crezi în Hristos. Oare câţi oameni ar fi în stare să suporte tortura, să îndure prigoană, să rabde de foame, să ignore batjocura pentru a-şi împlini misiunea pe care o au pe pământ?!?! Iată cuvintele unui om care a îndurat mai mult decât credem că ar fi posibil pentru un om să îndure – el a făcut-o din dragoste pentru oameni, pentru că dorea să le împărtăşească şi lor mesajul Evangheliei, al mântuirii în Hristos: „Pot totul în Hristos, care mă întăreşte" (Filipeni 4:13). Ideea centrală a acestui verset nu este *totul*, pot totul, ci *în Hristos*. Pavel a fost un erou al credinţei, a reuşit să străbată valea umbrei morţii pentru că nu era singur, ci împreună cu Hristos.

Poate că ai auzit deja de Nick Vujicic, însă exemplul lui mi se pare foarte pertinent. El s-a născut în decembrie 1982, suferind de un sindrom foarte rar: tetra-amelia – practic, s-a născut fără membre. Iniţial mama lui nici n-a vrut să-l aibă lângă ea; tatăl lui de asemenea a fost foarte şocat atunci când l-a văzut. La vârsta de 10 ani Nick a încercat să se sinucidă, simţindu-se ca o povară prea grea pentru părinţii lui, dar tentativa sa a eşuat. În timp, el a învăţat să accepte *crucea* pe care o are de purtat şi a început să se gândească la ce ar putea să facă în viaţă. A absolvit facultatea de economie, obţinând două diplome. Însă cea mai mare realizare a lui este aceea că îi motivează şi pe alţii să nu accepte mentalitatea omului înfrânt. A călătorit în peste douăzeci de ţări ale lumii pentru a împărtăşi milioanelor de ascultători speranţa şi credinţa care-i umplu inima.

Părinţii lui Nick sunt creştini şi el L-a putut cunoaşte pe Dumnezeu încă de când era copil. Ca orice om care a auzit despre dragostea lui Dumnezeu şi care trece prin necazuri, Nick s-a întrebat: *Dacă Dumnezeu mă iubeşte, de ce a îngăduit să mă nasc aşa?* Răspunsul l-a găsit într-un pasaj din Scriptură (Ioan 9:1-7): *ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu*. Astfel Nick a devenit un mesager al speranţei, încurajându-i pe oameni să-L caute pe Dumnezeu pentru a descoperi planul pe care El îl are cu fiecare dintre ei. În acelaşi timp, o relaţie profundă cu Dumnezeu aduce pace, bucurie şi speranţă.

În ziua de 31 august 1945 se năştea, în Tel-Aviv, Itzhak Perlman. Viaţa lui a fost una normală până la vârsta de 4 ani, când a contractat o boală nemiloasă, poliomielita. Din fericire pentru el, recuperarea a fost una destul de bună, dar avea să meargă toată viaţa lui în scaunul cu rotile sau ajutându-se de cârje. Încă de când era un copil şi-a manifestat interesul de a studia vioara, astăzi fiind numărat în lista celor mai proeminenţi violonişti ai celei de-a doua jumătăţi a secolului XX. A studiat mai întâi în Israel, apoi în Statele Unite cu unii dintre cei mai mari profesori de vioară ai lumii de-atunci. A cântat la Casa Albă cu ocazia dineului organizat în cinstea Reginei Elisabeta a II-a care se afla în vizită în SUA; împreună cu alţi trei muzicieni cu renume mondial, a cântat la ceremonia de inaugurare a mandatului actualului preşedinte al SUA, Barack Obama. De asemenea, a interpretat coloana sonoră a câtorva filme, cum ar fi celebra ecranizare *Lista lui Shindler*.

Perlman şi-a folosit şi vocea în câteva ocazii, cântând alături de alţi solişti celebri, printre care Placido Domingo şi Luciano Pavarotti. A cântat alături de mai multe orchestre, cum ar fi Orchestra Filarmonicii Israel (Israel), Orchestra Simfonică din Detroit (SUA). De asemenea, Itzhak Perlman a activat ca dirijor de onoare sau dirijor principal al câtorva orchestre din SUA. Astăzi el cântă la una dintre cele mai scumpe viori din lume, făcută de faimosul Stradivarius în urmă cu aproape trei sute de ani.

Iată un alt om care n-a acceptat mentalitatea unui om înfrânt de soartă sau blestemat/pedepsit de Dumnezeu, ci care a continuat să facă paşi spre atingerea ţelului său în ciuda handicapului de care suferă şi astăzi. Aş putea să umplu pagini întregi cu exemple de astfel de oameni care, în ciuda necazurilor

>>> continuare în pagina 12

Oglinda inimii tale

„...lucrurile Duhului lui Dumnezeu… trebuiesc judecate duhovniceşte.”
1Cor. 2: 14

Era după ploaie, iar pomii şi iarba din jurul Palatului Greenwich scânteiau în lumina soarelui. Marile uşi duble de la intrarea în palat se deschiseră şi Elisabeta I, regina Angliei, ieşi în curtea regală, scăldată în raze. Era îmbrăcată în haine foarte bogate de mătase, şi purta un guler de broderie scumpă, ce-i cădea pe umăr ca un evantai. Părul, uşor castaniu, îi era împletit deasupra capului aidoma unei coroane. Walter Raleigh, conte de Leicester, şi alţi curteni o însoţeau pe regină în această plimbare prin parcul regal. Ajunsă într-un loc al potecii, unde ploaia de vară făcuse o mică baltă, ezită puţin. Walter Raleigh îşi scoase în grabă mantaua de pluş, aşternând-o la picioarele reginei şi întinzându-i mâna se oferi să o ajute să păşească. Regina privi recunoscătoare în ochii tânărului chipeş, înalt, cu părul ondulat şi cu barbă neagră. De fapt, ea aprecia pe oricine o făcea să se simtă la vârsta ei mijlocie, tânără şi frumoasă. Pentru curtoazia din acea după amiază, Raleigh primi în dar mai multe rânduri de haine şi titlul de cavaler. Înaintând în vârstă, regina încerca să-şi ascundă semnele trecerii timpului, purtând peruci complicate, gulere uriaşe şi rochii împodobite cu giuvaeruri pentru a distrage atenţia de la ridurile de pe faţă. În cele din urmă, ea scoase toate oglinzile din palat pentru că acestea, spre deosebire de tânărul curtean, îi spuneau adevărul despre cum arată.

… De ce a scos regina oglinzile din palat? Pentru că acestea îi spuneau adevărul! Avem oglinzi în casele noastre. Când plecăm şi chiar când ne întoarcem ne privim chipurile în oglindă. Exteriorul contează! Dar câţi dintre noi folosim oglinzi pentru chipul nostru interior? Suntem interesaţi de frumuseţea exterioară, dar cât de mult ne interesează înfăţişarea interiorului? După 1989 fiecare dintre noi avem posibilitatea şi libertatea de a deţine şi a folosi o CARTE care poate fi cosiderată oglinda fidelă a chipului nostru moral-spiritual. În faţa Bibliei, oamenii au răspuns fie asemenea reginei, îndepărtând-o dinaintea lor, fie folosind-o, astfel încât aceasta a devenit parte integrantă a fiinţei lor. Din păcate, în prima categorie intră majoritatea, iar aceasta într-o mare măsură din cauza ignoranţei sau a lipsei de înţelegere. După cum “dragoste cu sila nu se face” tot astfel nu poţi să forţezi pe cineva să studieze Sfânta Scriptură. Iată de ce, am ales să scriu câteva rânduri care sper să ajute pe cei care au renunţat să mai citească Biblia pentru că li s-a părut greoaie sau pentru că nu au înţeles importanţa ei în contextul cunoaşterii de Dumnezeu.

Conform cuvintelor din Epistola către Corinteni (2: 14), lucrurile Duhului lui Dumnezeu nu pot fi înţelese de omul firesc deoarece acestea “trebuiesc judecate duhovniceşte”. Biblia a fost scrisă de oameni, dar Autorul ei este Duhul lui Dumnezeu. Cartea aceasta poate fi înţeleasă doar atunci când cititorul se supune Aceluiaşi Duh Sfânt care a inspirat pe scriitor. În faţa Cuvântului sfânt trebuie să-mi răspund singur la întrebări de genul: care este motivaţia şi scopul pentru care vreau să-l studiez? Care este spiritul şi ce atitudine am faţă de această Carte şi faţă de Autorul ei? Chiar vreau să-L cunosc pe Dumnezeu? Ce înseamnă pentru mine mântuirea din păcat şi care este locul Scripturii în această experienţă?

Pentru omul care nu L-a izgonit pe Dumnezeu din limitele existeţei sale, poate să vadă peste tot în jurul său daruri ale Cerului oferite necondiţionat: aer şi apă, lumină şi culoare, adăpost şi prieteni … şi pentru cine are ochi să vadă sau inimă ca să înţeleagă, lista poate continua la nesfârşit. Care este locul Bibliei în această listă? Ei, bine, îndrăznesc să afirm că după Fiul Său, Scriptura este cel mai preţios dar pe care Dumnezeu l-a oferit omenirii. Viaţa aceasta nu-şi are sensul decât din perspectiva veşniciei. Şi după cum uşa veşniciei este deschisă prin Hristos, tot astfel calea spre El este arătată prin Scriptură.

Poate ai încercat să citeşti Sfânta Scriptură ca pe o carte filozofico-religioasă sau din motiv că este importantă pentru cultura ta (şi într-adevăr, nu poţi cunoaşte şi înţelege trei sferturi din cultura lumii dacă n-ai citit această carte), însă Biblia este mult mai mult decât atât. Ea este cartea lui Dumnezeu, un mesaj divin îmbrăcat în straiele limbajului omenesc, pentru ca omul să-şi cunoască originea, identitatea, scopul şi destinul aşa cum sunt ele concepute şi realizate prin iubirea şi înţelepciunea Celui Nemuritor şi Nemărginit.

…Acum, uită-te în biblioteca ta, caută CARTEA, chiar dacă este plină de praf, ţine-o în mâinile tale şi mulţumeşte-I lui Dumnezeu că ai o asemenea comoară. Apoi deschide-o şi lasă-L pe Autor să-ţi vorbească. Pe măsură ce vei cunoaşte pe Cel Nevăzut te vei cunoaşte pe tine, şi mai mult, vei cunoaşte fericirea şi viaţa.

-sfârșit-

Stresul şi remedii ale acestuia

-Stresul și suferința-

-continuare-

Articol semnat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Omul - un ocean de suferinţă într-un atom de viaţă.

Ce este suferinţa?

Uncopil de 3-4 anişori a văzut-o pe mătuşa lui plângând în camera ei. S-a dus la ea încetişor, s-a aşezat pe pat, şi-a întins braţul său micuţ peste umerii ei şi a îmbrăţişat-o întrebând-o: de ce curge roua din ochii ei? …

Încă din primii ani de viaţă pe acest pământ, ne confruntăm cu suferinţa – la început inconștient, pentru ca mai târziu, să ajungem la meditaţii şi întrebări profunde cu privire la acest subiect: “la ce serveşte suferinţa?”

De fapt suferinţa este atât de prezentă în viaţa noastră încât Tennessee Williams, un dramaturg american, spunea la un moment dat “Nu aştepta cu nerăbdare ziua în care nu vei mai suferi, pentru că atunci când va veni, vei şti că eşti mort.”

Dar, ce este suferinţa? Pe cât de scurtă definiţia pe care am găsit-o în dicţionarul român, pe atât de adânc este sensul acestui cuvânt: “suferinţa este o *durere fizică sau morală; a duce lipsă de ceva”*.

O personalitate a lumii religioase amintea într-un articol: “pentru toată lumea – pentru cei care suferă și pentru cei care nu suferă – suferința este în acelaşi timp o realitate, o problemă și o taină. Realitate pe care nu o putem evita, problemă pe care nimeni nu a reușit să o rezolve…”

“Important este nu ceea ce ți se întâmplă, ci felul în care reacționezi"

Care este sensul suferinţei?

Fiecare individ percepe diferit existenţa suferinţei în viaţa personal (în funcţie de vârstă, gen, temperament şi împrejurare):

-suferinţa pe care o simte un copil care nu are păpuşa aceea din vitrină, pentru că părinţii nu îşi permit,

-suferinţa pe care o resimte un adult care nu a reuşit să urmeze cariera dorită, pentru că nu i s-a oferit oportunitatea,

-suferinţa unei adolescente care constată că frumuseţea părului ei sau a corpului nu poate fi comparată cu a altor fete de top, pentru că are anumite imperfecţiuni,

-suferinţa unei mame care observă trecerea timpului şi neputinţa vârstei,

-suferinţa unui copil care constată că nu poate folosi o mână ca toţi ceilalţi copii, datorită unei malformaţii,

-sau a unui adult care constată că sănătatea sa atârnă de un fir de păr, în urma unei boli incurabile,

-suferinţa unei soţii care, după o relaţie îndelungată, află că partenerul său nu este fidel

-suferinţa unui om care deşi îşi doreşte prieteni, constată că timiditatea sau gura sa prea bogată îl ţine departe de ei,

-suferinţa unui tânăr care din cauza neatenţiei unui şofer, sau a propriilor sale greşeli, va rămâne pentru totdeauna într-un scaun cu rotile,

-suferinţa unui tată care îşi plânge copilul care a pierit într-un accident neaşteptat,

-suferinţa unui copil care îşi vede părinţii certându-se deseori şi asistă la violenţă în familie, etc.

Prima întrebare pe care o punem atunci când ne confruntăm cu suferinţa este “De ce eu? De ce tocmai mie?”…

Fie specialişti, fie teologi, oameni bogaţi sau săraci, cu un înalt nivel de educaţie sau oameni simpli, cu toţii am dori să cunoaştem sensul propriei suferinţe... Căutăm în ziare, sau pe internet, printre cărţile din bibliotecă sau printre cunoştinţe, printre rude sau prieteni, pe cineva care să ne spună dacă există o soluţie…

Suntem într-o continuă căutare a “ceva” (o casă, prieteni, o familie, o carieră, recunoaşterea socială, carieră, bani, satisfacţie în viaţa intimă, etc.) şi pentru a-l obţine, ne punem o ţintă şi folosim diferite mijloace, care de cele mai multe ori ne produc o şi mai adâncă durere. Lipsa acelui “ceva”, provoacă în noi multă frământare interioară (cum am ajuns aici?), şi o sete după găsirea unor soluţii (ce putem face ca să nu suferim mai departe?).

Nu ne propunem să răspundem la întrebările cu care ne confruntăm atât de ades, ci doar să lansăm o provocare şi o analiză a propriilor noastre vieţi, un mod de a face faţă suferinţei - unul din factorii stresori cei mai răspândiţi în lume.

Pentru a scăpa de un cerc nesfârşit de întrebări şi pentru a găsi soluţii concrete la problema suferinţei, este nevoie să pornim de la o premisă corectă în ce priveşte suferinţa. Astfel că în loc să ne punem întrebări pentru care nu avem răspunsuri întotdeauna, şi în totalitate, să încercăm să privim suferinţa mai obiectiv - “de ce nu mie? există vreun om neatins de suferinţă? care este rolul suferinţei mele? am de învăţat ceva din ea?”

Suferinţa psihică şi suferinţa fizică sunt strâns legate una de alta, iar a avea atitudinea corectă în faţa acestor două ziduri periculoase pe care le întâlnim pe drumul vieţii, ne poate ajuta să depăşim momentele de tensiune, să stăpânim emoţiile, şi să relaţionăm corespunzător, în ciuda durerii.

>>> continuare în pagina 8

>>> continuare din pagina 7

E nevoie să conştientizăm efectele negative pe care un psihic demoralizat le are asupra întregului nostru organism – aşa cum am observat şi în articolul anterior, când centrul de comandă, creierul, transmite semnale de alarmă către organism, celulele sale sar în apărarea centrului nervos, în detrimentul altor zone, mai sensibile, moment în care duşmanii omului, factorii patogeni (străini organismului sau celulele bolnave ale sale), nesupravegheaţi fiind, ajung să pună în pericol viaţa unui organ şi deci a omului. În această perioadă de suferinţă, nu doar activitatea din organism este dată peste cap, dar şi activitatea exterioară pe care o desfăşoară persoana respectivă, astfel că ajungem să fim mai neîngrijiţi cu noi înşine în ceea ce priveşte alimentaţia, odihna, etc. Să ne aducem aminte că atitudinea pe care o avem în faţa suferinţei are efect negativ şi asupra altora… un moral scăzut va duce la o lipsă de implicare în relaţiile cu ceilalţi, şi deci la o periclitare a vieţii noastre sociale.

Este adevărat că nu putem fi imuni în faţa suferinţei, însă folosirea valorilor (ex. răbdarea, smerenia, sinceritatea şi credinţa) pe care am învăţat să le cultivăm în orice vreme, ne vor ajuta să depăşim momentele critice mai uşor decât folosirea revoltei, urii, irascibilităţii şi neîncrederii.

Adăugăm la cele menţionate mai sus un citat foarte interesant: “Suferinţa e o realitate pe care avem dreptul să o evităm, dacă putem, o problemă pe care avem dreptul să o rezolvăm, dacă ne stă în putintă, dar trebuie să ne plecăm în faţa tainei şi să folosim suferinţa care ne este dată pentru progresul nostru spiritual.”

Încercând să analizăm şi să dezvoltăm această idee, putem afirma cu încredere că deşi nu cunoaştem în totalitate sensul suferinţei noastre, ea se manifestă în viaţa noastră în trei ipostaze diferite, iar atunci când ne confruntămcu ea, ca şi în cazul stresului, este nevoie să folosim cheia potrivită, spre a deschide o uşă care pare de netrecut:

1. Putem evita suferinţa, încercând să nu ne-o fabricăm singuri; să evităm autocompătimirea, să ne concentrăm atenţia asupra lucrurilor bune din viaţa pe care am primit-o în dar, nu asupra eşecurilor, şi să începem chiar de astăzi să-i privim pe cei din jur ca prieteni, care au nevoie de sprijinul nostru, nu de care avem nevoie;

2. Putem rezolva suferinţa, acceptând remediile aflate la îndemână. În cazul unei boli incurabile, acceptarea bolii şi îndeplinirea acelor lucruri care depind de noi pentru prelungirea vieţii şi pentru petrecerea unui timp cât mai plăcut cu cei dragi; în cazul unei relaţii defectuoase, recunoaşterea limitelor dar şi a calităţilor acelei relaţii, şi schimbarea modalităţii de comunicare, o mai mare deschidere faţă de partener, ar putea duce la recuperarea relaţiei, sau la clarificarea inutilităţii continuării ei.

3. Putem accepta suferinta, deşi nu o putem nici evita, nici rezolva. Fie că ne lovim de propriile defecte sau infirmităţi ale trupului nostru, fie că suntem rupţi în mod brutal de fiinţa cea mai dragă printr-un deces sau despărţire - aceste suferinţe ne vor marca pentru tot restul vieţii. Soluţia cea mai bună, în acest caz, ar fi să le acceptăm ca pe o provocare la o mai puternică acceptare a dependenţei de Dumnezeu şi ca pe o ocazie de dezvoltare a acelor daruri pe care le avem (o voce frumoasă, darul de a cânta la un instrument, darul de a ne împrieteni uşor, de a ne încuraja prietenii, de a găti, şi multe altele).

Este bine să păstrăm în sertarele gândurilor noastre faptul că *oricât de imperfecţi am fi, suntem unici şi întocmai frunzelor, florilor, oricărui lucru creat pe această lume, viaţa noastră are un scop.*

Suferinţa înţeleasă greşit sau înţeleasă corect

Viaţa este rareori perfectă, aşa cum ne-am dori. Şi de multe ori ne găsim în situaţia de a ne lupta cu propriile idealuri şi vise pe care ajungem să le impunem celorlalţi, ca şi când toată lumea ar gândi la fel ca noi. Atunci când ceilalţi nu reacţionează cum ne-am aştepta, suferim. Aici avem nevoie să învăţăm că singurul lucru pe care îl putem schimba este propria noastră viaţă.

Există momente când considerăm că le cunoaştem pe toate, însă se demonstrează că nu este aşa, că mai sunt multe de învăţat şi atunci suferim... Să nu uităm că învinovăţirea repetată a altora sau a propriei persoane pentru lucruri pe care nu le-am înţeles pe deplin, dărâmă, nu zideşte o relaţie.

Am fost obişnuiţi să credem că sensul vieţii este acela de a fi mereu în top şi că orice abatere de la această ţintă va reprezenta un dezastru, lucru care provoacă suferinţă.

Am putea însă evita aceasta suferinţă acceptând că avem nevoie de vise si idealuri “reale” şi cât mai ”înalte”, care să poată fi atinse şi care să ne ajute să ne dezvoltăm calităţile, iar suportarea unei înfrângeri, poate fi un act de curaj şi o lecţie învăţată.

De asemenea este nevoie să recunoaştem că dacă scopul vieţii noastre este centrat pe satisfacerea sinelui în detrimentul altora, conştient sau inconştient, nu va duce decât la o mai adâncă suferinţă. A avea grijă faţă de cei din jur, a fi sociabil, în ciuda problemelor şi dificultăţilor vieţii este mai de folos şi mai întăritor decât a locui singur în insula sinelui.

Avem nevoie să ne luăm timp pentru a corecta ce este greşit în viaţa noastră (în alimentaţie, viaţa de familie, alegerea slujbei, etc).

Un antidot bun împotriva sentimentului de dezamăgire şi suferinţă este somnul – folosit corespunzător. Odihna ne ajută să avem mintea limpede şi să gândim într-un mod echilibrat.

Să ne gândim la ceea ce avem deja, nu la ceea ce nu avem şi să învăţăm să folosim şi să preţuim ceea ce avem.

Lucrurile se înţeleg în timp - nu în secunde, nu în ore, ci poate chiar într-o viaţă întreagă; de aceea este nevoie de răbdare.

Trăim într-o lume a cărei măsură o reprezintă binele personal şi tot ceea ce nu se încadrează în această cutumă este clasat ca fiind rău pentru noi. Această lume însă, nu este măsura adevarată a tuturor lucrurilor! Dumnezeu, care locuieşte deasupra acestei lumi şi care observă fiecare rotaţie a pământului cu locuitorii care se află pe el, care ne-a adus la existenţă, care ne cunoaşte nevoile şi are soluţiile potrivite pentru problemele noastre; El este etalonul adevărat de la care să pornim în rezolvarea suferinţei.

O problemă de logică, se rezolvă apelând la logică, o problemă medicală se tratează apelând la medic, o problemă tehnică, apelând la technician, iar o problemă spirituală, apelând la Dumnezeu. Suferinţa afectează atât trupul cât şi sufletul, de aceea are nevoie de Cel care l-a creat.

Un medic spunea că sunt două lucruri pe care omul nu le poate face fără credinţa în Dumnezeu: să crească copii buni şi să suporte o mare suferinţă, şi are dreptate.

Este un lucru natural să ne dorim să nu avem parte de suferinţă, însă de cele mai multe ori trebuie să trăim cu ea, aşa cum facem şi cu stresul, şi trebuie să o privim ca pe o metodă a lui Dumnezeu de a ne disciplina şi forma caracterul.

>>> continuare în pagina 17

..:: Gânduri... de la prieteni ::.. ..:: Gânduri... de la prieteni ::.. ..:: Gânduri... de la prieteni ::..

Vali Fencea
Ciutelec (Bihor)

Trebuie să preţuim ceea ce avem atâta timp cât revista există. Cred că fără existenţa ei noi persoanele cu handicap am fii mai sărace sufleteşte şi mai singuri. Sunt sigură că sunt mulţi mai mulţi oameni cu probleme decât cei care primesc revista dar cel puţin pe cei care o primim ne ţine strâns uniţi ca nişte flori într-o cunună. Noi suntem cununa de lauri a lui Dumnezeu iar furtunile vieţii ne fac mult mai puternici. Trecerea prin viaţă zic eu că ne face mai puternici pentru că fiind supuşi la tot felul de încercări ne luptăm cu mai multă înverşunare. Locul în care suntem ne întăreşte.

Cred că în fiecare zi învăţăm să ne purtăm crucea şi să mulţumim lui Dumnezeu că am primit doar atât. O purtăm cu noi pe drumul vieţii cu urcuşuri şi coborâşuri dar cu Dumnezeu alături.

Frumos spus!

Cristea Maricica
Ciclova – Montană (Caraş - Severin)

Suferința este atât de mare uneori, că rămâi mut, însă eu cred că Domnul îngăduie suferințe așa de mari la cei la care știe El că le pot duce. Îi înzestrează cu putere, răbdare și acceptare. Ei sunt cei tari, nu noi, care suntem sănătoși și nu avem de înfruntat asemenea probleme zilnic.

Nu știu dacă suntem tari, însă afirm cu siguranță că numai El ne dă puterea, răbdarea și acceptarea.

(Mă întristează faptul că o asemenea rubrică deosebită tinde iarăşi să dispară din cauza neimplicării voastre, a celor ce citiţi această revistă. Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câţiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranţă, optimism… Eu cred că da. Aştept!)

...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::... ...::: Editorial :::...

>>> continuare din pagina 2

Deplasarea la Cheile Dâmbovicioarei și vizita peșterei ne-a vorbit de măreția Creatorului, iar masa servită în natură pe malul râului, și programul muzical în acel decor mirific, ne-a săturat sufletul și ne-a adus în armonie unii cu alții și cu peisajul făcut cadou de Cel care face orice lucru frumos la vremea lui.

Jocurile de cunoaștere inițiate de Savi și povestirile de viață ale celor chemați să se definească prin întâmplările vieții lor, au creat cadrul de părtășie, cunoaștere și prietenie. Poeziile, cântecele și psalmii recitați au dat piesajului nostru de grup o amprentă a cerului și o pace care ne-a ținut departe de zgomotul păcatului. Focul de tabără ridicat într-o seară și programul din preajma flăcărilor ne-a dat bucuria unei lumini în noapte, ca o metaforă pentru toți cei care au venit acolo cu o limitare fizică, dar nu și sufletească. Cartofii copți la acel foc de tabără au fost bonusul pentru premierea gustului nostru educat să fie vegetarian pe toată durata taberei.

Programul de Sabat a fost unul care a prefigurat marele plan inspirat de a înființa biserica pentru persoane cu dizabilități ”Ridică-te și umblă”, în care cei care doresc un mediu eminamente spiritual să poată să se întâlnească în locul pe care l-am primit de curând ca fiind dedicat special proiectelor Asociației și a bisericii de pe strada Dosoftei 22, de lângă Belu. Singurul dezavantaj este că această clădire mai are nevoie de mai multe amenajări pentru a fi adusă la stadiul de funcționalitate normală. Sperăm în ajutor și suport de oriunde se găsesc inimi pline de compasiune și dăruire. Întâlnirile de duminică își vor urma cursul normal pentru toți membrii noștri din clubul speranței, care a împlinit un an și jumătate și sperăm să aibă viață lungă.

La final, administratorul Centrului de Educație Creștină Albești, domnul Luca și pentru creștini, fratele Luca, ne-a făcut surpriza plăcută de a aduce cinsprezece copii care ne-au cântat și ne-au dăruit flori tuturor celor prezenți. O undă de tristețe ne-a prins pe toți când s-au sfârșit cele șapte zile de vis. Un alt autocar trimis de un om care ne poartă pe suflet ne-a condus spre București fără să ne coste. Cineva care vede de sus toate lucrurile va pregăti și răsplata pentru cei care dăruiesc din ceea ce ei au primit de la Proprietarul vieții și a lucrurilor Lui.

Dumnezeu ne-a ferit de evenimente nedorite, de boli sau accidente, de vreme rea sau de supărări, de lipsuri sau de vești rele de acasă și ne-a îmbrăcat pe toți în sărbătoare. Nu putem spune decât simplu și plini de recunoștință: ”Îți mulțumim Doamne că ne iubești pe toți fără părtinire și că ne-ai dovedit lucrul acesta și în tabăra de la Albești. Suntem siguri că ne vei mai face surprize din bunătatea Ta cea mare. Și să fii prezent la întâlnirile noastre pentru că Te iubim.”

-sfârșit-

Talentul... Creatia ta

TOAMNA

Dedicată tuturor
bunicilor și bunicuțelor

Toamna a sosit,
Pomii s-au desfrunzit
Pe alei frunzele foșnesc
Tinerii povești povestesc.

Copacii sunt feerici
Stau bunicii pe bănci
Își deapănă amintirile
Frumos își petrec nopțile.

Toamna bucuria e
Meditezi în liniște
Inima o atinge Domnul
Ne unim cu Creatorul.

Pacea și liniștea dorim
Pe Dumnezeu iubim
Pădurea, păsările, cerul
Împreună suntem cu Mântuitorul.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

ZBOR

Privesc adesea spre cerul înalt
Nori roiesc ca niște albine
Cu ei se luptă soarele de bazalt
Stârnind curiozitatea din mine.

Cine în această zi va învinge?
Seninătatea sau ploaia anunţată
E vară, căldura mă atinge
De parcă aş fii o fată răsfăţată.

Gândurile haihui o pornesc
Născând atâtea speranţe şi vise
Pe barca amintirilor călătoresc
Mă desfăt cu poveşti nescrise

Melancolia, nostalgia mă doboară
De atâtea lucruri mi-e azi dor
Să scap de partea vieţii amară
Ca pasărea m-aş înălţa în zbor.

Să ajung în locuri nevăzute
Să cred că zi de zi e mai
Plimbându-mă pe poteci neştiute
Să spun că am ajuns în rai.

Vali Fencea - Ciutelec (Bihor)

TÂNĂRUL BOGAT

-Aș vrea să am viața veșnică
oare ce să fac?
A întrebat un tânăr bogat!
Isus a răspuns:
-Ține cele 10 porunci!
-O, le-am ținut orbește!
Oare ce-mi mai lipsește?
-Vrei să fii desăvârșit?
vinde tot ce ai avut,
dă la săraci tot ce ai
și vei fi fericit în rai!
Urmează-mă apoi
ca aceste oi.
Tânărul s-a întristat,
fiind foarte bogat.
Cum să vând averea mea
și s-o du eu altuia?
E prea mult, nu se poate,
Căci el o iubea de moarte.
Adevărat vă spun, a zis Isus.
Pentru bogat e mai presus
averea sa pământească
decât Patria Cerească!
Și cu greu va intra
în Împărăția Mea,
Mai ușor va trecea
Prin urechea acului, cămila!

Cristea Maricica
Ciclova-Montană (Caraș-Severin)

UN VIITOR SUMBRU

Mă doare sufletul de mor
Când mă gândesc la viitor
El pare sumbru și întunecat,
Iar eu sunt tot mai deprimat

Mă gândesc că nu pot face una, alta
Că blestemată mi-a fost soarta
Că în urma unui stupid accident
Eu nu mai sunt independent

Dar asta este și viața merge înainte,
Chiar dacă sunt jos sau mă ridic și merg înainte
Trebuie să ne găsim motive, să luptăm
Oricât ar fi de greu, să nu cedăm

Să ne agățăm de orice lucru bun,
Să ne dea putere, să nu ne oprim din drum
Iar tu, cel ce ești la fel ca mine
Să ai credința că va fi mai bine.

Topliceanu Marian

PRIETENIA

dedicată Danei Deaconu

Prietenia e o floare rară,
Când o-ntâlnești,
A ei mireasmă te împresoară,
Îți dă putere,
Peste toate te face să treci mai ușor,
Ea este un scump odor.

Mă simt binecuvântată,
Am întâlnit-o... și nu doar o dată,
Oameni minunați am cunoscut,
Care la bine și la greu m-au susținut.

Orice bucurie împărțită crește
Iar orice întristare se ofilește,
Bucurii și întristări de ai cu cine împărtăși,
Singur pe lume nu te ve simți.

De vei întâlni această floare,
Ud-o cu afecțiune, altfel moare!
Îngrijește-o, să crească-n inima ta,
Ea doar căldură sufletească vrea!

Iuliana Negoiță

PLOUĂ CU LACRIMI

Dedic aceasta poezie
dragei mele prietene
Adriana Chită din Bacău

Plouă din cer cu stropi
mari si reci,
Cad cu zgomot pe
asfaltul prăfuit.
Curg lacrimi mari din
ai mei ochi iubite
Că ești departe, mult prea
departe de mine și...

Și nu știi cât de
singură sunt.
Întoarce-te iubite și...
Sterge ale mele lacrimi.
Fă să răsară
minunatul soare.

Mariana Lucuța
Recaș (Timiș)

VINO IUBITE ISUS

Vino iubite dimineaţa
Haidem să mergem pe le vii.
Ca sa vedem cu drag dulceaţa,
Parfumul florilor de miri.
……
Vino iubita mea îndată
O căprioară sari prin munţi
Guriţa ta îmbelşugată
Un vin curat va bea din stânci.
……..
Vino iubite printre dealuri
O vin păstor întruchipat
Că s-a tot copt linul de vie
Şi e maslinu-mbelşugat…

Chiar şi smochinul și cocorul
Ei vremea lor da și-o cunosc
Şi voi Poporul BIRUNŢEI
Să le cunoaşteţi vremea lor
……
Vino iubito de aleargă
Stai lângă mine în Cuvânt
Mi-e inima acum prea plină
Steagul de dragoste e-n vânt
……..
Vino iubite vin îndată
Te aşteptam căci nu ne laşi
Popor de fraţi si de iubire
N-coroana Ta înmiresmaţi.
……
Vino iubit-o hai la cruce
Cu ea mereu să alergăm
Să râdem de păcate grele
Ce din iubire le uităm…
……..
Miroznele sunt pregătite
Curaj deci vin iubita mea
Vă dau și tot ce am prin cruce
Va dau şi sfântă Faţa mea.

Nabucco

LA EFORIE

Dedicată Doiniței Manolache

Aștept pe dig, la Eforie,
Ori a uitat, ori nu mai vine.
Inima-mi bate neastâmpărată;
De ce nu vine!

Ochii-mi plutesc în lacrimi pure,
În larg lucesc valuri în spume;
Din ele apar-așa deodată
Un cap și-o mână.

Tresar uimită, sunt strigată;
-Aici erai, frumoasă fată!
Eu te așteptam de dimineață
Lăsate-ai așteptată!?

Un cântec vesel se revarsă,
Eu calc pe scoici, dar nici nu-mi pasă,
Iar lacrima din ochi se șterge;
Că-i sărutată.

Gheordănescu Maria
Cobadin (Constanța)

DE CE, OMULE, EŞTI RĂU?

Ascultă cu sfinţenie scâncetul copilului ce plânge,
Dă-i din căldura sufletului tău când afară ninge,
Salută cu respect bătrânul ce abia mai merge,
Împovărat de ani şi de lacrima ce agale curge.

Iubeşte, crede, roagă-te la Dumnezeu
Fii darnic, bun şi alături mereu
De cei mici, suferinzi şi bolnavi
Ca să fii şi tu un OM între cei bravi!

Cidem Narcis Brâslaşu

ÎMPREUNĂ

***Î**mpreună este o publicație foarte importantă!*
***M**erită să trăiască – în lume – permanent,*
***P**ot s-o laud că are o atitudine interesantă*
***R**espectă pe toți cei din trecut și din prezent,*
***E**u cred că e unică și n-are concurență!*
***U**nii nu-și dau seama cât e de valoroasă?!*
*„**N**ihil Sine Deo” în suflet este o esență*
***Ă**sta-i secretul succesului pentru o iubire sănătosasă.*

Oanea Vasile – Breb (Maramureș)

SĂ PRIVIM LA UN COPILAŞ

Să privim la un copilaș
Când are zâmbetul pe față,
Știm că e bucuros
Și ne bucurăm pentru el.
Când plânge, știm că e trist.

Pe noi Hristos ne vrea
În Împărăția Sa
Dar noi să fim ca un copilaș
Duhul lui Hristos
Să fie în inima noastră.

Isus Se roagă Tatălui
Pentru noi, să avem
O viață pașnică
Alături de Cuvântul Său.

Unde domnește Duhul Lui
E dragostea, pacea
Și ești plin de rosda Duhului Sfânt
Să lăsăm greutățile noastre
La picioarele lui Hristos.

Iordache Ionel Marius
Viişoara (Constanţa)

ÎNTR-UN AMURG DE SEARĂ

Dedicată prietenei mele Mary din Recaș

Într-un amurg de seară
Stau pe scări afară
La apusul soarelui privesc
Și gândurile mi le citesc
La anii ce au trecut
La copilăria ce am avut
Vise, speranțe toate le-am împletit
Dar ele nu s-au împlinit
Anii au trecut ca și frunza-n vânt
Dar voi crede și voi spera
Că îmi voi găsi iubirea
Dumnezeu m-a ajutat și
La greu m-a încurajat
Când tristețea mă copleșea
El putere îmi redădea
Când ochii în lacrimi se scăldau
Dumnezeu mi le ștergea
Și curaj îmi dădea.

Chită Adriana
Răchitoasa (Bacău)

Talentul…

nu cunoaste

handicap!

...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::... ...::: Anunţuri de la cititori :::...

Ghinea Nicoleta – Dumbrăveşti (Prahova)

Am 44 ani și handicap gr. I. Am o fetiță de 15 ani și ca venit doar indemnizația de persoană cu handicap. Nu îmi ajung banii nici pentru medicamente. Doresc, dacă se poate, să fiu ajutată în bani, alimente, sau orice altceva. ***Ghinea Nicoleta, loc. Dumbrăveşti, nr. 145, jud. Prahova, cod 107230, tel. 0244-226179***

Albu Gina Lăcrămioara

Sunt o persoană cu handicap gr. II și locuiesc împreună cu mama, grav bolnavă și ea. Tatăl (respectiv soțul), ne-a bătut și ne-a alungat de acasă. Avem mare nevoie de orice fel de sprijin (lemne, medicamente, bani, etc.). Pentru mai multe informații: ***0720-271922***

Ioana

Ioana din Vâlcea ar dori să ia legătura cu fete care au terminat la Grup Școlar nr 2 Iaşi, clasa 3 E Croitorie, diriginte Losnea Laurenţiu. Mulţumesc! (Nota redacției: Vă rog să sunați la unul din numerele redacției: ***0247-327122*** *sau* ***0765-365533****)*

Cazan Traian

Mă numesc Cazan Traian și sunt paralizat din anul 2000 din cauza unui accident. În anul 2001 mi-au apărut escare. Nu mai puteam să scap de ele, până în anul 2007 când mi s-au amputat picioarele din cauza infecției. Prin intermediul revistei „Împreună" apelez la oricine cu suflet mare să mă ajute și pe mine să îmi pun proteze. Eu, din pensia mea, nu pot să îmi iau nici tratamentul. Nu am nici cărucior (cel pe care l-am avut s-a rupt și nu mai pot să-mi iau altul). De asemenea, dacă poate cineva să mă ajute cu o tricicletă. ***Cazan Traian, sat Sinești, com. Vărbilău, jud. Prahova. 0786-735336*** *sau* ***0730-441258.***

Antalucă Mariana – Chirnogeni (Constanța)

Sunt persoană cu handicap gr. I (utilizatoare fotoliu rulant), am venituri mici (indemnizație persoane dizabilități) și în urmă cu 2 ani am început amenajarea unui grup sanitar. Este o necesitate stringentă, dar din cauza venitului mic, nu-l pot finaliza. Rog din toată inima cine poate să mă ajute să mă contacteze la ***0241-854552*** *și* ***0754-067992.***

Iordan Gelu

Mă numesc Iordan Gelu, am un cont deschis la Banca Transilvania, sucursala Focșani Sud, din jud. Vrancea și dacă sunt persoane care vor să mă ajute financiar, o pot face depunând bani în contul RO47BTRL04001201380152. Tel. ***0237-251169***

Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)

În urmă cu câțiva ani am cunoscut prin telefon un om deosebit. Am pierdut numărul său de telefon, așa că rog pe cititorii revistei, dacă îl cunosc, să mă ajute să reiau legătura cu el. Numele lui este Dorel, are 49 ani, handicap locomotor (se deplasează cu un cadru) și este din jud. Arad. ***0252-374490***

Vasy

Dacă te simți singur, simți nevoia să vorbești cu cineva, dorești să-ți faci prieteni sau să-ți găseti sufletul pereche, acum poți face toate acestea pe dizabil.eu - site-ul unde nu te vei simți singur. Aici, oamenii sunt mai mult decat o dizabilitate, fiecare persoană e unică. Poți conversa pe chat cu ceilalți utilizatori, îți poți prezenta povestea sau părerile pe microblog, îți poți încărca fotografiile. Te așteptăm pe http://www.dizabil.eu/

Oneală Petrică

Vând Opel Astra-F-CC, motor 1,6 / 1995, RO-Giurgiu (jud. Giurgiu), Comuna Joița (la 12 km. de București), înmatriculată în România, în data de 14.05.2009, RAR efectuat, inspecția tehnică până pe 31.05.2013, asigurare și rovinietă până la 07.10.2011, 150.000 km, 101 CP (74 kw), 1598 cm³, benzină, Euro 3, cutie automată-adaptare omologată pentru persoane cu dizabilități (handicap) dar poate fi condusă și de persoane fără probleme / adică pedalele nu sunt anulate, albastru-metalizat, ABS, geamuri electrice, închidere centralizată, airbag, radio / CD, servo direcție, proiectoare ceață, schimb ulei motor efectuat de curând, baterie nouă, vopsea originală, interior plăcut și stare impecabilă, primul proprietar, 2.850 Euro (brut, preț ușor negociabil). ***0769-373212*** *și* ***0745-384639***

Nota redacţiei: Responsabilitatea corectitudinii informaţiilor din anunţuri, aparţine în totalitate autorilor!

...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::... ...::: Spiritual :::...

>>> continuare din pagina 5

care au intervenit în viaţa lor, în ciuda problemelor de sănătate care i-au lovit fără să le ceară voie, au continuat să lupte; aceşti oameni au ales să nu se plângă de starea în care se găsesc, să ignore ceea ce oamenii „normali" numesc un „handicap", să creadă că pot face ceva pentru ei şi pentru semenii lor. Mă opresc aici cu exemplele, pentru să sunt sigur că ai înţeles ideea: şi tu poţi fi un nume în această listă; şi tu poţi demonstra lumii că ai o mentalitate de învingător, că nu te dai bătut.

Dragă cititorule, nu pot să-ţi răspund la întrebarea *de ce?* Nu pot să-ţi spun de ce Dumnezeu a îngăduit ca în viaţa ta să se abată necazul. Nu pot să-ţi spun care va fi direcţia în care vei merge, dar, în intersecţia în care te afli acum, pot să-ţi sugerez drumul către Împărăţia lui Dumnezeu. Dintre multele drumuri care pornesc de-aici, te invit să-l alegi pe cel care merge spre cer. Iisus Christos, Fiul lui Dumnezeu, Acela care a murit pentru tine pe dealul Căpăţânii, te-aşteaptă să faci cu El primul pas pe drumul care duce înapoi, către Paradisul pierdut. El are un plan cu viaţa ta. Poate nu vei deveni vicecampion mondial la atletism şi nici un violonist celebru; poate că nu vei fi un vorbitor internaţional sau un poet cu renume. Însă drumul pe care vei merge împreună cu Iisus se termină în veşnicie. Poate că vei trece prin momente grele, dar sunt convins că Dumnezeu îţi va aduce pace, bucurie şi te va conduce în viaţă ca să împlineşti planul Lui.

-sfârşit-

...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::... ...::: Să ne rugam pentru :::...

Avem un Dumnezeu atât de iubitor şi de dornic de a ne răspunde la rugăciune, încât ar fi o lipsă de înţelepciune de a nu asculta de îndemnul Său de a ne ruga unii pentru alţii.

În plus, aceasta arată nu numai că avem încredere în El, ci şi că simţim unul cu celălalt, că ne pasă.

Să ne rugăm pentru familia lui Aurel Burcea ca Dumnezeu să lase belșug de binecuvântări.

Să ne rugăm pentru fundația „Alinare", clubul „Ridică-te şi umblă", pentru revista „Împreună" și pentru toți sponsorii ca Dumnezeu să lucreze la inima lor ca revista să continue.

Să ne rugăm pentru frații și surorile de suferință.

Să ne rugăm pentru familia mea ca Dumnezeu să lucreze.

Rugăciunea e cheia ce deschide cerul și lasă ploi de binecuvântări.

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Pentru familia lui Aurel Burcea, a lui personal și a tuturor bolnavilor.

Pentru sănătatea familiei mele, a fratelui (Vasile) și a cumnatei mele (Valentina), dar și a mea.

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Din cauză că trebuie să stau mult pe căruț (14-15 ore zilnic), escarele mi se închid și mi se deschid. Slavă Domnului! S-au închis, dar rog să fiu susţinut în continuare în rugăciune.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Să ne rugăm pentru întâlnirile din Bucureşti, să găsim sponsori pentru ele, pentru activităţile ce se vor desfăşura, pentru ca să ni se umple inimile de împlinire, bucurie, satisfacţie, etc...

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

*<u>După cum bine vedeţi la finalul revistei, sponsorii se retrag unul după altul. **Să nu mai apară revista!!!** Eu nu ştiu, ci numai Domnul ştie.</u>*

<u>Ceea ce ştiu este că trebuie să continuăm să prezentăm dorinţa noastră la tronul Lui de milă şi de har, iar El să hotărască. (Rom. 8: 28)</u>

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar 3-4 conştientizăm importanţa şi necesitatea rugăciunii? Doar 3-4 înţelegem că atunci când mai mulţi se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19 – dar să se roage câteva sute, sau chiar câteva mii!!!)

...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::... ...::: La Mulţi ANI! :::...

<u>Mîniosu Vironel – Boghești (Vrancea)</u>

*Pentru **Sava Marin**, care pe 2 octombrie împlinește o frumoasă vârstă, multă sănătate, bucurii, împliniri și un călduros **„La mulţi ani!"***

<u>Manolache Doina – Agigea</u>

*Din tot sufletul, cu multă sinceritate, le urez la cei dragi, **„La mulţi ani!"**, multă sănătate, fără dureri în viața de zi cu zi: **Pană Mircea** – București (4 octombrie), **Badea Dumitru** – Dolj (19 octombrie), **Elena Stancu** - Tanacu (22 octombrie), **Anișoara Cojocaru** – Constanța (22 octombrie).*

<u>Popescu Gigi</u>

*Pentru **Onuţ Costel**, pe data de 5 octombrie, împlineşte o frumoasă vârstă. Îi urez **„La mulţi ani!"**, sănătate, fericire. La fel şi pentru soţia lui, **Onuţ Cecilia**, pe 18 octombrie.*

<u>Bologa Anișoara – Greci (Mehedinți)</u>

Anghel Neacșu** (4 octombrie), **Pino Andraș** (14 octombrie), **Anuca Cupșa** (23 octombrie), **Stancu Elena** (27 octombrie) și **Cojocaru Anișoara** (27 octombrie). Vă doresc sănătate, fericire, tot ce doriți să vi se-mplinească și un călduros **„La mulţi ani!"

<u>Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)</u>

*Pentru fiul meu, **Liviu**, care pe data de 16 octombrie adaugă ncă o crizantemă în buchetul vieții lui dar și a mea, cu dedicația: „Fiul meu drag și scump, / eu, mama ta, cu lacrimi te sărut / pe fruntea ta înaltă și curată; Să-mi trăiești băiete dragă / Să fii tot bun și cu noroc / cu sănătate, bucurie / și inima veselă să-ți fie / Și la anul, la nuntă să joc!" Te pupă mama! **„La mulţi ani!"***

<u>Veronica & Ghiță Lolica Bucșa</u>

*Pe 14 octombrie Ana Totu adaugă un trandafir în buchetul vieții. **„La mulţi ani!"** și tot binele din lume alături de cei dragi.*

<u>Chită Adriana – Răchitoasa (Bacău)</u>

*Cu ocazia zilei de naștere doresc să transmit lui: **Pino Oprea Andraş** (Ploești), **Ganea Costel** (Călărași), **Stancu Elena** (Vaslui). Vă doresc multă sănătate, multe bucurii și tot binele din lume. **„La mulţi ani!"***

<u>Pop Mihai – Breb (Maramureș)</u>

*Aș dori pentru cel mai dulce îngeraș ce mi-a fost oferit de Dumnezeu pentru sufletul meu și totodată cea mai dulce ființă ce mi-a fost oferită pe acest pământ, **Anuca Cupșa** (23 octombrie), vei adăuga o frumoasă floare de mărgăritar la buchetul vieții, îți transmit un sincer și călduros **„La mulţi ani!"** cu multă sănătate, fericire, bucurii nespuse și împlinirea tuturor dorințelor. Să-ți dea Dumnezeu, ție, care ești iubirea și alinarea sufletului meu, toată fericirea din cer, tot binele din lume și toată dragostea de pe acest pământ. Să-ți încununeze viața cu un succes real și durabil și să-ți presare peste tot în calea vierții numai flori și petale de trandafir. Fie ca această mare zi , în ceasul când din nou te va găsi, să-ți aducă în viață împlinire și în dar să-ți ofere bucuria inimii.*

<u>Ani Maior, Constantin Hortensia & Bec Viorel</u>

*Dragă **Ani Ilea**, cu ocazia zilei tale de naștere noi care ne gândim foarte mult la tine, te iubim foarte mult. Îți dorim ca Bunul Dumnezeu să-ți dea multă sănătate, pace, liniște sufletească și multe binecuvântări alături de familia ta frumoasă. **„La mulţi ani!"** pe 10 octombrie cu foarte mult drag.*

Cum poți beneficia de ajutorul de încălzire?

Av. DANA BORDEIANU

Persoanele care vor să beneficieze de ajutorul de încălzire pentru această iarnă trebuie să depună formularele de cerere și o declarație pe propria răspundere privind componența familiei până la sfârșitul lunii octombrie, potrivit unui act normativ publicat în septembrie în Monitorul Oficial. Pe perioada sezonului rece, ajutoarele de încălzire vor fi acordate persoanelor cu venituri de până la 786 lei pe membru de familie, în cazul familiilor, respectiv celor cu venituri de cel mult 1.082 lei, în cazul persoanelor singure.

Conform OG nr. 70/2011, ajutorul pentru încălzirea locuinței se acordă pe bază de cerere și declarație pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile acesteia. Astfel, **pentru sezonul rece 2011-2012, formularele de cerere și declarațiile pe propria răspundere se transmit la primării până la finalul lunii octombrie 2011**, fie individual, fie prin asociațiile de proprietari / locatari sau prin furnizorii de energie termică.

Formularul de cerere și declarația pe propria răspundere se vor completa după un model stabilit prin normele de aplicare a ordonanței, care vor fi elaborate până, cel târziu, la începutul lunii următoare. Aceste documente vor fi puse la dispoziția consumatorilor până, cel târziu, la debutul lunii octombrie.

Ulterior, **până la finalul lunii noiembrie, consumatorii vor fi înștiințați dacă beneficiază sau nu de ajutorul** pentru încălzirea locuinței.

Conform actului normativ, dispozițiile primarului privind acordarea, respingerea, modificarea sau încetarea ajutorului pentru încălzirea locuinței se pot ataca potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554 / 2004, cu modificările și completările ulterioare.

În OG nr. 70 / 2011 se prevede **decalarea, pentru sezonul rece 1 noiembrie 2011-31 martie 2012, cu 10 zile lucrătoare** a tuturor termenelor prevăzute în actul normativ.

***

Conform noului act normativ, ajutorul lunar pentru încălzirea locuinței va fi acordat **persoanelor a căror venit net mediu lunar pe membru de familie este de până la 786 lei în cazul familiilor și 1.082 lei în cazul persoanei singure.**

"De la 615 la 786 se acordă o tranșă suplimentară de compensare la factură la energia termică a populației. La persoana singură, vedeți, compensarea este de 15%. Prin această creștere de la 615 la 786, crește numărul beneficiarilor de la 200.000 la 320.000 de beneficiari la ajutoare de încălzire pentru perioada sezonului care urmează", a precizat premierul Emil Boc, la finalul ședinței Executivului de săptămâna trecută.

Astfel, **din bugetul de stat, compensarea reprezentând ajutorul de încălzire** se acordă după cum urmează:

- în proporție de 90%, în situația în care venitul mediu net lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este de până la 155 lei;
- în proporție de 80%, în situația în care venitul mediu net lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 155,1 lei și 210 lei;
- în proportie de 70%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 210,1 lei și 260 lei;
- în proporție de 60%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 260,1 lei și 310 lei;
- în proporție de 50%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 310,1 lei și 355 lei;
- în proporție de 40%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 355,1 lei și 425 lei;
- în proporție de 30%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 425,1 lei și 480 lei.
- în proporție de 20%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 480,1 lei și 540 lei.
- în proporție de 10%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 540,1 lei și 615 lei.
- în proportie de 5%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 615,1 lei și 786 lei.

De asemenea, potrivit premierului, va crește plafonul maxim pentru acordarea ajutoarelor de încălzire pentru persoanele singure la 1.082 lei / persoană. Astfel, persoanele singure care au venituri cuprinse între 786 lei și 1.082 lei vor beneficia de o compensare de 10%.

Totodată, se prevede posibilitatea autorităților locale de a sprijini populația în perioada sezonului rece, prin acordarea, în completarea celor acordate de la bugetul de stat, de subvenții lunare pentru acoperirea diferenței dintre prețul de producere, transport, distribuție și furnizare a energiei termice livrate populației și prețul local al energiei termice facturate populației, precum și de

>>> continuare în pagina 15

>>> continuare din pagina 14

ajutoare lunare pentru încălzirea locuinței cu energie termică.

”Dacă primăriile doresc să acorde ajutor de încălzire peste 786 de lei venit pe membru de familie, pot să o facă și au cadrul legal să facă acest lucru. Dacă direcționează doar jumătate din cei 700 de milioane pe care i-au plătit anul trecut celor cu venituri până la 786, oamenilor nu le vor crește facturile”, a declarat primul-ministru Emil Boc.

Astfel, în funcție de veniturile medii nete lunare pe membru de familie, **compensarea procentuală care se acordă din bugetul local ca ajutor de încălzire** va fi de:

- până la 7%, în situația în care venitul mediu net lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este de până la 155 lei;
- până la 14%, în situația în care venitul mediu net lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 155,1 lei și 210 lei;
- până la 20%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 210,1 lei și 260 lei;
- până la 27%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 260,1 lei și 310 lei;
- până la 33%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 310,1 lei și 355 lei;
- până la 40%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 355,1 lei și 425 lei;
- până la 46%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 425,1 lei și 480 lei;
- până la 53%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 480,1 lei și 540 lei;
- până la 59%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 540,1 lei și 615 lei;
- până la 61%, în situația în care venitul net mediu lunar pe membru de familie sau al persoanei singure este cuprins între 615,1 lei și 786 lei;
- până la 63%, în situația în care venitul net mediu lunar al persoanei singure este cuprins între 786,1 lei și 1.082 lei.

În același timp, în OG nr. 70 / 2011 se prevede obligația primăriilor de a efectua lunar, până la începutul sezonului rece următor, la solicitarea agențiilor teritoriale, **anchete sociale pentru verificarea veridicității datelor înscrise în declarațiile pe propria răspundere privind componența familiei și veniturile acesteia pentru cel puțin 60% dintre beneficiarii** dreptului la ajutorul pentru încălzirea locuinței.

<u>Încălzirea cu gaze, subvenționată de stat cu până la 262 de lei</u>

În actul normativ publicat vineri sunt prevăzute și **noi cuantumuri ale ajutoarelor acordate din bugetul de stat pentru încălzirea locuinței cu gaze naturale**. Subvențiile acordate pentru încălzirea cu gaze vor fi cuprinse **între 19 lei și 262 de lei**, în funcție de venituri.

În același timp, noua OG prevede și compensarea pentru **încălzirea locuinței cu lemne, cărbuni, combustibili petrolieri**, subvențiile fiind cuprinse, în funcție de venituri, **între 16 lei și 54 de lei**.

<u>Amenzi de până la 5.000 de lei pentru primării</u>

Potrivit ordonanței, **primăriile care nu acordă ajutoarele, lunar**, pentru fiecare lună a sezonului rece, pentru încălzirea locuinței cu lemne, cărbuni, combustibili petrolieri, riscă o **amendă de la 1.000 la 5.000 de lei**.

De asemenea, aceeași sancțiune este prevăzută și pentru primăriile care nu efectuează anchete sociale pentru **verificarea veridicității datelor înscrise în declarațiile pe propria răspundere** privind componența familiei și veniturile acesteia pentru cel putin 60% din beneficiarii dreptului la ajutorul pentru încălzirea locuinței.

Totodată, în cazul în care nu sunt puse la dispoziția Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, documentele care au stat la baza stabilirii dreptului la ajutorul pentru încălzirea locuinței, primarii, furnizorii / distribuitorii de energie termică și gaze naturale, precum și celelalte instituții implicate, riscă aceeași **sancțiune de până la 5.000 de lei**.

"Declararea unui număr mai mare de membri de familie sau a unor venituri mai mici decât cele reale, în scopul vădit de a obține foloase materiale necuvenite, constituie infracțiune de fals, uz de fals sau înșelăciune, după caz, și se pedepsește potrivit dispozițiilor Codului penal", se mai arat în OUG nr. 70/2011.

Persoanele care nu menționeaza corect componența familiei, veniturile membrilor acesteia, precum și bunurile mobile și imobile deținute, așa cum sunt acestea trecute în formularul de cerere a ajutorului de încălzire, riscă o **amendă de la 200 la 1000 de lei**.

Noul act normativ **abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2003** privind acordarea de ajutoare pentru încălzirea locuinței, precum și a unor facilități populației pentru plata energiei termice. Totodată, în termen de 30 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora norme metodologice de aplicare, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.

-sfârșit-

Material preluat de pe www.avocatnet.ro

Salvați cu drujba

-continuare-

de Jeff Rennicke

Vor reuși să scoată la timp cei doi băieți din sicriul lor de gheață?

Câteva minute după apelul lui Joni Corbett la 911, sirena a început să sune în cazarma de pompieri din North Bend, la vreo cincisprezece kilometri de poteca Denny Creek. "Mulți dintre colegii noștri sunt skiori și alpiniști, deci noi cunoșteam bine zona, spuse Terry Cushman, dar sunt multe văi în zona aceasta. Era imposibil de știut la ce o să facem față." Aducând tot ce ar fi putut să le fie de folos (lopeți, drujbe, etc.) salvamontiștii au venit cu mașinile până la baza muntelui unde începea poteca să urce și au alergat până la locul accidentului.

O oră mai târziu, descope-rind ce îi așteaptă, șeful lor, locotenentul Dean de Alteriis, și-a simțit inima bătându-i cu putere. "Nu știam ce putea da această scufundare de gheață în luna august, dar șansele persoanelor prinse sub gheață de atât de mult timp nu erau prea mari. În aceste condiții, ne-am încurajat singuri și ne-am apucat de treabă."

Mai întâi a trebuit să stabilim un perimetru în care să săpăm – într-un sector mai mare decât trei camioane de pompieri, a estimat locotenentul Dean de Alteriis. Salvatorii nu aveau dreptul la nici o eroare.

Examenul fotografiilor luate de Alec Corbett la intrarea în grotă, erau în favoarea unei excavari aproape de intrare, dar Terry Cushman era de o altă părere. "Eu mă întrebam: Pe unde aș fi luat-o? Și am avut o intuiție – era singurul cuvânt care-mi convenea. Am ghicit unde se găseau ." Urcând panta de câteva zeci de metri, el strigă: "Aici. Săpați aici."

Câteva ore mai târziu, salvatorii au descoperit că locul respectiv se găsea aproape deasupra lui Olie Gelmini.

Cei doi prizonieri nu prea au putut să simtă activitatea frenetică, care se desfășura la trei metri deasupra lor. "Nu am auzit nimic. Noi am continuat să ne strângem mâinile, pentru a ne ține treji," spune Alec.

A treia oră de captivitate s-a scurs într-o stare ametitoare de emoții contradictorii. "Am început să ne îndoim că ajutoarele ar putea fi pe drum, continuă tânărul. Apoi mi-am zis: Cine-mi poate spune că o să ne găsească?" Când au văzut din nou soarele sclipind deasupra lor, băieții au început să capete din nou speranță. "Apoi, povestește Alec, lumina era slabă și m-am gândit că seara se va lăsa și salvatorii nu vor mai continua căutarea." Ollie număra și renumăra pietricelele din albia pârâului. Alec privea cum cădeau picăturile – toate erau bune pentru a nu se gândi la moarte. Deodată un zgomot surd le-a întrerupt liniștea.

"Încă vreo câteva lopeți de gheață au fost suficiente pentru a ne convinge că suntem norocoși și vom reuși să salvăm copiii", spune Terry Cushman. El a cerut la un membru al echipei sale să-i aducă drujba. "Ea ne va ajuta să tăiem copacii în cazul în care vom avea nevoie să întărim pereții grotei, explică Dean de Alteriis. Nu ne-am gândit niciodată că o vom utiliza să decupăm gheța, dar ea și-a făcut datoria. Fără ea..." Vocea a început să-i tremure.

Cu drujba din dotare și cu încă două pe care le-a cerut prin radio – efortul era substanțial: să decupezi un cub de 30 centimetri pe laturi, cântărind în jur de 22 kilograme, să transporți această stâncă alunecoasă până la pârâu și să reîncepi..."Trebuie să înaintăm cu mare prudență, spune Dean deAlteriis. Suprafața este udă și alunecoasă iar căzăturile foarte penibile."

Trebuia de asemenea să fim atenți să nu rănim vreun băiat, tăind gheața. Fiecare echipă lucra câte douăzeci de minute, apoi se retrăgea să se odihnească și să se încălzească. Bloc după bloc era îndepărtat și salvatorii se apropiau de inima grotei, sperând că se apropie de prizonieri.

Noaptea s-a lăsat. Sub un copac, Joni Corbett stătea ghemuită. "Nu mai suport să mă tot gândesc la cei doi băieți, care se află acolo dedesubt de atâta timp." Ea a fost de acord până la urmă să coboare cu fetele până la infirmeria instalată la începutul potecii, dar fără Chrissy Gelmini. "Nu m-au putut coborî în vale nici cu forța." Acum și ea începea să-și piardă speranța. "La un moment dat mi-am zis că va trebui să-mi las fiul să plece. El era mort și eu va trebui să accept asta." Deodată, s-au auzit strigăte. "Au auzit în sfârșit o voce!" ne-a spus ea.

Chiar în fundul unei văi care cobora până la pârâu, Terry Cushman a crezut că a auzit un gemet și a strigat peste umăr: "Liniște toată lumea!" Fierăstra-iele au fost oprite, la fel și radiourile; liniștea a învăluit muntele. Și acolo, Terry a reauzit zgomotul. "Este un supraviețui-tor dedesubt!"

Apoi o a doua voce s-a auzit de sub gheață. Fierăstraiele au reînceput să lucreze. În gheață a fost săpată o gaură. "Când am auzit cele două voci, totul s-a schimbat, spune Dean deAlteriis. Dar trebuia încă să fim prudenți. Aveam încă un munte de gheță de deplasat."

Sursa sunetelor s-a apro-piat, salvatorii care lucrau foarte aproape de locul ales de Terry Cushman, au schimbat drujbele cu târnacoape și lopeți. "

>>> continuare în pagina 17

>>> continuare din pagina 16

"Am descoperit mai întâi pe Ollie, povestește Terry. Am reușit să dăm la o parte gheața de pe corp, dar blocul de gheață care-i strivea mâna era prea greu. I-am spus: Voi tăia gheața de sub tine. El a intrat un pic în panică, dar trebuia să ne grăbim să-l eliberăm, așa că am continuat operațiunea. "

Cinci ore după ce a fost descoperit, Ollie Gelmini a fost eliberat din sicriul de gheață. După ce l-au urcat și legat pe o targă, infirmierii i-au pus perfuzii pentru a-l rehidrata și l-au învelit cu o pătură ca să-l încălzească. Salvatorii au coborât targa trecând-o din mână în mână până la locul unde aștepta Chrissy. Băiatul era cu fața plină de sânge și cu ochii închiși, dar a deschis imediat ochii când a auzit glasul mamei sale. "Știam că era Ollie", spune Chrissy.

La infirmerie, Joni Corbett, nu avea decât informațiile transmise prin radio. "Știam că a fost găsit unul din cei doi băieți, dar nu puteau sau nu vroiau să-mi spună care. Apoi am auzit pe cineva spunând că celălat era foarte nervos și dorea să iasă cât mai repede." Joni a bănuit că l-au găsit și pe Alec.

"După ce l-au eliberat pe Ollie, am avut cea mai mare teamă, spune el. Eram singur, respiram greu și nu mai suportam greutatea gheții pe care o aveam pe spate. Îmi amintesc că ei mă presau de deasupra cu loviturile pe care le aplicau gheții. Le-am cerut să se oprească, dar ei au refuzat. Atunci nu am avut ce să mai fac și mi-am zis că trebuie să rezist până mă vor scoate."

Singurul bloc de gheață care-l ținea prizonier, era într-un echilibru precar, deasupra lui Alec. Dacă ar fi căzut pe partea rea, l-ar fi strivit. Nici nu se punea problema să tăiem cu fierăs-traiele așa aproape de băiat. Un salvator s-a proptit de o parte a blocului pentru a-l menține în echilibru; ceilalți l-au atacat cu târnăcoapele. Fiecare lovitură îi produceau tânărului dureri insuportabile în spate.

În sfârșit, gheța s-a fisurat. Treizeci de minute după Ollie și la cinci ore și jumătate de la accident, Alec era scos la suprafață.

Privirea sa s-a oprit pe blocul de gheață - "un pas în plus și aș fi fost mort." Al doilea gând a fost pentru câinele său. "A văzut cineva un câine de vânătoare?", întrebă el.

Cei doi câini erau la infirmerie – în securitate, contrar celor doi tineri salvați.

"Încă de la început, țineam sub observație o fisură în partea din spate a grotei, spune Terry Cushman. La sosirea noastră, ea era mare cât pumnul meu, iar când am ieșit cu Alec avea 25 centimetri lărgime."

Opt minute după terminarea evacuării, secțiunea s-a scufun-dat, acoperind zona unde băieții au fost prinși în capcană și unde salvatorii au lucrat.

Transportați cu elicopterul la o clinică din Seattle, cei doi băieți au fost internați pentru fracturi la spate, hypotermie și deshidra-tare. Ollie a avut și leziuni ale nervilor la mâna stângă și câteva răni la față. Alec s-a ales cu o fractură la piciorul stâng, a fost operat și a trebuit să facă mai multe luni de psihoterapie, dar nu a rămas cu nici o sechelă după accident.

"Cei doi au de făcut ceva important în viață, dacă au avut așa o mare șansă de a supraviețui", concluzionează Dean deAlteriis.

-sfârșit-

Sursa: Selection.ca, septembrie 2010

Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

...::: Sfaturi utile și practice :::... ...::: Sfaturi utile și practice :::... ...::: Sfaturi utile și practice :::...

>>> continuare din pagina 8

Sfântul apostol Pavel mărturiseşte suferinţele purtate de el datorită convingerilor sale religioase, în 2 Corinteni 11, 23-28: „**în temniţe…; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte! De cinci ori am căpătat de la iudei patruzeci de lovituri fără una; de trei ori am fost bătut cu nuiele; o dată am fost împroşcat cu pietre; de trei ori s-a sfărâmat corabia cu mine; o noapte şi o zi am fost în adâncul mării… deseori am fost în călătorii, în primejdii pe râuri, în primejdii din partea tâlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgânilor, în primejdii în cetăţi, în primejdii în pustiu, în primejdii pe mare, în primejdii între fraţi mincinoşi; în osteneli şi necazuri, în privegheri adesea, în foame şi sete, în posturi adesea, în frig şi lipsă de îmbrăcăminte! Şi, pe lângă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apăsa grija pentru toate bisericile...”** Acelasi Pavel aminteşte cu altă ocazie soluţia la suferinţele sale: „**ne bucurăm chiar şi în necazurile noastre; căci ştim că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruinţă în încercare, iar biruinţa aceasta aduce nădejdea. Însă nădejdea aceasta nu înşală, pentru că dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt care ne-a fost dat” (Romani 5, 3-5) şi am putea adăuga care va rămâne cu noi până la sfârşitul vieţii cu noi.**

Ca o concluzie la ceea ce am amintit până acum ar putea fi aceasta: “suferinţa este cea de-a treia cale, excepţională, care se adaugă uneori celorlalte două căi generale, munca şi dragostea, prin intermediul căreia omul poate să descopere sensul vieţii chiar şi în cele mai neprielnice împrejurări”.

Să-l cerem Domnului sănătate şi tot ceea ce e bun, dar să-l cerem şi puterea de a accepta suferinţa atunci când ne este trimisă. Să-l cerem Domnului să ne întărească în credinţă pentru a putea face faţă tuturor încercărilor care vin asupra noastră, să ne ajute să purtăm cu bucurie şi smerenie suferinţa, având permanent în minte făgăduinţele frumoase ale Scripturii.

-va urma-

Cu tot respectul ţin să reamintesc tuturor cititorilor că, dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile voastre trebuie să ajungă la mine în cursul lunii anterioare apariţiei revistei. Sfatul meu este să scrieţi din timp, deoarece este posibil ca în ultimele 2-3 zile ale lunii spaţiul la unele rubrici să fie deja ocupat!!!

Vă rog mult, pe toţi cei care scrieţi, puneţi-vă numele complet şi adresa la expeditor!

Mulţumesc mult pentru înţelegere!

Ani Maior - Șimleul Silvaniei (Sălaj)

Vă mulțumesc pentru urări și aprecieri, dar după cum bine ați constatat și d-voastră, numai Dumnezeu poate face această lucrare de apariție a revistei printr-un om paralizat de la gât în jos. Lui trebuie să-I mulțumim.

Trif Corina - Mangalia

Frumoasă descriere și puternică argumentare. Să nu uităm că în Matei 24, pe lângă semnele revenirii Lui și a soliei puternice din versetul 14, accentul cade și pe versetele 42 și 44, așa că hai să veghem și să fim gata! Împlinirea profeției din versetul 14, fără ca îndemnurile din versetele 42 și 44 să fie o realitate în viața noastră... ar fi un dezastru!

Popescu Nicoleta – Bughea de Jos (Argeș)

Pe mine nu mai mă miră nimic din partea politicienilor. Dacă n-ar avea Dumnezeu grijă... brrr... mă îngrozesc! Într-adevăr, faptul că ai acces ușor la grădină, la natură, e o mare binecuvântare!

Cât despre persoanele cu handicap care nu au decât indemnizația ca venit și au unul sau ambii părinți decedați, legea permite să primească jumătate din pensia părintelui decedat sau a unuia dintre părinții decedați (am scris despre aceasta în revistă în urmă cu vreo 15 numere).

Oanea Vasile – Breb (Maramureș)

Eu cred că, privind în urmă, nu trebuie să regretați, ci să vă bucurați de toate acele momente și evenimente frumoase din viața d-voastră, iar călătoria din „Țara Lăpușului", cu tot ce a însemnat ea, se încadrează din plin în acestea.

Mulțumesc pentru fotografie, pentru catren și pentru toate cele ce ați scris.

Nica Gina – Livezi (Bacău)

Două scrisori în doar câteva zile, iar d-voastră spuneți că regretați că nu contribuiți cu nimic la conținutul revistei, însă realizați ce înseamnă pentru mine aceasta? Și aceasta fără să vorbesc de conținutul scrisorilor: plin de cuvinte de apreciere la mai toate rubricile! Vă mulțumesc și aștept să mai scrieți. De asemenea, aștept să-mi dați și adresa prietenei nevăzătoare.

Savu Aurel – București

Am citit și recitit scrisoarea ta, dorind să te înțeleg și să public anunțul tău, însă acesta e plin de remarci și afirmații pe care eu nu le pot publica în revistă. Revino te rog cu un alt anunț, echilibrat și plin de respect.

Furcoiu Amalia; Chită Adriana - Răchitoasa (Bacău); Deaconu Daniela; Iordache Valeria; Ordace George & Veronica; Dumitrașcu Alexandrina – Slobozia; Toderel Anișoara

Mesaje scurte, dar calde și pline de încurajare. Mulțumesc vouă și tuturor celor care au sunat.

Doresc să corespondeze:

Laur

Mă numesc Lazăr Costel, din com. Vîișoara, jud. Bacău, am ca pasiuni sportul, literatura și muzica. Doresc să caut o fată cu vârsta între 30-35 ani, în vederea unei prietenii / căsătorii. 0234-894388 sau 0740-127580

Ștefan

Mă numesc Ștefan, sunt din Bacău, am 25 ani, pasiuni sport și muzică, doresc să cunosc o fată cu vârsta între 20-26 ani, pentru prietenie. ***0766-815922***

Marius

Bună! Mă numesc Marius, am 32 de ani, sufăr de un handicap fizic și aș vrea să cunosc o fată tot cu handicap, să ne acceptăm reciproc! Mă puteți găsi pe mes: ***coroby_marius*** *sau la* ***0727-338062; 0760-347592; 0755-457283***

Vali

Sunt Vali, am 27 de ani, ochi căprui, 1,75 m, 65 kg, sunt sincer, serios şi un uşor handicap fizic. Aş dori să cunosc o fată de vârstă apropiată, tot cu un handicap uşor, pentru că singurătatea este foarte amară şi ne apasă pe fiecare dintre noi. Nu răspund la bip, rog seriozitate. Pot fi contactat la ***0768-445761***

Viorel

Mă numesc Viorel, sunt din Ploieşti, am 52 ani, 1,58 m, 58 kg şi sunt ortodox. Am părul şaten, început de chelie, ochii căprui. Sunt nefumător, sunt pensionat medical şi port ochelari de vedere. Nu am copii. Doresc să cunosc o doamnă mignonă, sinceră, serioasă, sufletistă, gospodină, pentru prietenie / căsătorie. Poate avea şi un copil. Rog seriozitate. Pot fi contactat la ***0724-624757****.*

Dorin

Bună! Sunt Dorin, am 48 de ani, am un handicap de vedere gr. I, am un băiat de 15 ani, am locuință la țară, dar nu am o tovarășă de viață. Dacă vrei să mă cunoști, răspund la nr. ***0763-879390*** *Accept ca tovarășă de viață o doamnă cu un handicap asemănător, dar gr. II, sau un handicap locomotor ușor. Nu sunt fumător, nu beau, vreau o relație sinceră. Nu doresc fumătoare. Accept să fiu sunat din toată țara.*

Alexandrache Victor – Mărăşeşti (Vrancea)

Suntem o familie de nevăzători şi dorim să corespondăm cu persoane din toată ţara. Cei care doresc să ne contacteze, ne pot suna la următoarele numere de telefon: ***0765-237976; 0728-334537; 0744-752246*** *şi fix* ***0237-260465***

Cadar Robert

Mă numesc Robert, sunt din Baia Mare, am 37 de ani, ochi căprui, 1,75 m, 75 kg., sunt serios, sincer, am un handicap fizic uşor şi aş dori să cunosc o fată cu vârsta între 25-40 ani, tot cu un handicap uşor, sinceră şi sufletistă. Rog seriozitate! ***0745-505509***

George

George, 56 ani, loc. Plopeni (Prahova), handicap uşor, doresc să cunosc o doamnă validă, de vârstă apropiată pentru prietenie / căsătorie, cu rugămintea de a se muta la mine. Prefer să aibă credinţa ortodoxă. Rog seriozitate. ***0244-220285; 0724-875862.***

Pop Ion

Mă numesc Pop Ion, sunt din Cluj, am 54 ani, 1,61 m, 60 kg, situație materială bună, vilă, mașină, afacere, fără obligații, dar cu probleme de sănătate, caut femeie de bună credință, între 35/50 ani, cu care să trăiesc o viață liniștită, fără greutăți materiale, poate fi și de la țară. Mă puteți contacta pe e-mail ***jeanpopescu006@yahoo.com*** *și la* ***0745-377108*** *și* ***0264-462465***

Mariana

Sunt Mariana Gogiu din localitatea Valea Mare, judeţul Olt. Am 50 de ani. Sufăr de poliartrită reumatoidă. Mă descurc onorabil în gospodărie. Doresc să cunosc bărbaţi de vârstă

>>> continuare în pagina 19

>>> continuare din pagina 18

apropiată în vederea unei prietenii durabile, eventual căsătorie. Pot fi contactată la telefoanele: ***0249-480429 şi 0768-263349.***

Nica Adrian

Mă numesc Nica Adrian, am 40 ani, 1,73 m, 62 kg., nu am nici un handicap, fac parte din Biserica Adventistă, lucrez în domeniul comerţului, am locuinţă personală şi doresc să cunosc o doamnă adventistă pentru prietenie / căsătorie. ***0737-292271***

Cazan Traian

Am o inimă mare care ar dori jumătatea ta şi aş vrea să o primesc de la tine. Mă numesc Traian, am 49 de ani, am gr. I şi îmi caut jumătatea inimii, o fată sinceră, cu un handicap uşor. Vreau sinceritate. Tel. ***0786-735336*** *sau* ***0730-441258.***

Iordache Ionel Marius – Viişoara (Constanţa)

Sunt creştin penticostal şi aş vrea să-mi fac prieteni din toată ţara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezu şi despre alte lucruri. Adresa mea: ***str. Crângului, nr. 274, sat Viişoara, com. Cobadin, jud. Constanţa, cod 907069, tel. 0734-750257***

Nistor Maria

Am 60 ani, sunt creştină penticostală şi aş vrea să cunosc pe cineva, dacă e voia lui Dumnezeu, pentru prietenie / căsătorie. ***0724-308783***

Gigel

Mă numesc Gigel, am 32 de ani, sunt gr. 1, utilizez cărucior şi vreau să corespondez cu fete de vârsta mea. Mă puteţi contacta la ***0725-470437****.*

Mircea

Mă numesc Mircea, am 28 de ani, 1,75 m, 50 kg., albinism generalizat, cu ochi albaştri, persoană cu handicap vizual, creştin adventist din Bucureşti. Doresc o relaţie de prietenie care să se finalizeze cu căsătorie, cu o fată creştină adventistă. Îmi doresc ca fata să fie serioasă, sinceră, fidelă, să ofere încredere, să se implice total în relaţie (ca şi mine), să mă iubească, să mă accepte aşa cum sunt, aşa cum face şi Dumnezeu cu noi; să fie spirituală, să fie credincioasă şi să iubească pe Dumnezeu. Îmi doresc o fată fără obligaţii, cu acelaşi handicap ca şi mine (vizual şi albinism) sau normală pentru a-mi fi un ajutor potrivit mereu, aşa cum vrea Dumnezeu, ca să mă înţeleagă aşa cum sunt eu, din toate punctele de vedere. Fata să aibă între 18-28 ani. Cine îşi doreşte o aşa căsnicie o aştept la tel. ***0737-459099; 0749-346779*** *şi* ***0765-310700****, e-mail şi ID:* ***mirceacostel1984@yahoo.com****. Vă rog seriozitate maximă! Mulţumesc mult pentru înţelegere. Dumnezeu să vă binecuvânteze!*

Mădălin – Bucureşti

Mă numesc Mădălin, am 24 de ani, sunt din Bucureşti, sunt timid, sunt singur la părinţi şi doresc o relaţie lungă, serioasă, (chiar pentru toată viaţa), cu o fată tot din Bucureşti (însă nu neapărat) şi care să aibă tot un handicap uşor (nu handicap locomotor). ***0762-090416***

Istvan

Mă numesc Istvan, am 30 ani, sunt din Satu-Mare şi vreau o prietenă din acelaşi judeţ. Am probleme la vorbire şi sunt maghiar. Pâentru mai multe apelaţi ***0751-430390.*** *Prietenie (iubire). Încredere şi respect!*

Croitoru Florin

Mă numesc Croitoru Florin, sunt din Bucureşti, sunt persoană cu handicap, sunt educat, fără vicii. Doresc să cunosc o fată, tot din Bucureşti, tot cu handicap, educată, cu bun simţ, 28-30 ani. Rog seriozitate! ***0725-024679***

Constantin Sorin

Am 32 de ani, sunt din Ialomiţa, am 1,75 m, 72 kg, ochi albaştri, păr şaten şi am un handicap de vedere, gradul 2. Sunt o fire romantică, sensibil, sincer, modest, fără vicii şi obligaţii, cu credinţă în Dumnezeu. Sunt în căutarea jumătăţii, să aibă vârsta între 20-35 ani. Să fie sinceră, fără vicii, cu sau fără obligaţii. Aştept scrisorile şi telefoanele voastre. ***Constantin Sorin, com. Grindu, nr. 42, jud. Ialomiţa, cod 927140, tel. 0751-952425***

Viorel

Mă numesc Viorel, am 34 ani, gr. II (probleme cu vederea), caut o fată cu vârsta între 25-35. ***0768-437333***

Bălan Costel

Mă numesc, Bălan Costel, cu handicap fizic, venit stabil, apartament personal. Doresc să cunosc o tânără pentru căsătorie. Locuiesc în ***Moineşti, str. Vasile Alecsandri, bl. A 3, ap. 14, jud. Bacău.*** *Pot fi contactat la nr. de telefon:* ***0768-279611*** *şi* ***0234-367585***

Ionuţ

Am 1,80 m, 80 kg, 29 de ani, brunet, ochi albaştri, caut o fată cu vârsta între 25-33 ani pentru prietenie, posibil căsătorie. Îmi plac telenovelele şi să ascult muzică. ***0785-754843*** *şi* ***0751-785621*** *(Rog mult fără nr. privat, bip sau sms)*

Mitică

Mă numesc Mitică, am 47 ani, 1,80 m, ochi căprui, ten brunet, port mustaţă, am tetrapareză spastică (merg pe picioare) şi doresc să cunosc o doamnă cu probleme de sănătate, în vederea căsătoriei. ***0746-640540***

Armando

Bună! Sunt Armando şi sunt persoană cu dizabilitate. Doresc să îmi găsesc jumătatea. ***0737-157635***

Anonim

Salut! Doresc să cunosc cât mai multe fete. ***0768-068721***

Cici

Bună! Sunt Cici. Dacă eşti singur şi ştii ce înseamnă să iubeşti cu adevărat, sună-mă la ***0735-061922***

Michi

Servus! Mă numesc Michi, sunt singură, fără obligaţii. Doresc să comunic cu persoane care au simţul umorului. ***0723-401970.***

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565,
loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0247-327122; 0765-365533
e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001
B.C.R. Alexandria

SPONSOR: ***S.C. G&G TOTAL COM. SRL***
Importator îmbrăcăminte şi încălţăminte copii Thailanda. Tel/Fax: 021-316.08.51

SPONSOR: ***A.S.I. ROMANIA***
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548; www.asiromania.ro

Tipărit la: Tipografia Î.F. Gîgîlice - tel. fix 0247-313041; mob. 0748-137997